KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No.8,Vol.25., srpen-August 1991.

Spojenci

V politice to tak už bývá. V demokratické zemi se systémem více politických stran se stává jen velmi zřídka, že jedna z nich získá více než polovinu všech hlasů. V Československu tato situace vznikla po volbách v červnu 1990. Občanské fórum a jeho slovenská „sestra" VPN získali většinu.

Ale časy se mění. Již neplatí volební heslo, že strany jsou pro straníky, OF pro všechny. To, co zbylo z onoho červnového Občanského fóra, jsou tři seskupení, hnutí, strany. Z VPN pak minimálně dvě se potírající skupiny.

Vítěz již neexistuje — škála politických sil je dnes zcela jiná, než před rokem. Každý to vidí, jen většina českých a slovenských politiků před touto skutečností zavírá oči. Vláda, ta federální, se nezměnila.

A lidé se diví. Ti, kteří jim dávali lekce z demokracie, slibovali, jak vše bude jiné, odpovídající vůli všeho lidu, najednou na onu vůli lidu žít ve skutečné demokracii — zapomněli.

Jak je možné, ptají se, že ve vládě vedle sebe sedí ministr Klaus a Dienstbier. Nebo Rychetský... Nebo jako předseda Marian Čalfa. Vždyť Klaus a Rychetský zastávají zcela jiný názor na jednu z nejdůležitějších otázek dneška — na ekonomickou reformu.

Ne, skutečně nejde o jména — jde o program, o cestu, o zítřek. Ten demokratický. V Československu.

Bylo by na čase, aby ona hra na demokracii skončila. A provozovala se demokracie skutečná, jak ji známe ze života demokratických zemí Západu.

Jistě: Koalice se tvoří všude. Ale nikde koalice stran s protichůdnými názory na základní životní otázky. Je na čase, aby se síly, zastoupené ve vládě, rozhodly, s kým jít a s kým ne. Kdo je politickým spojencem a kdo odpůrcem. V zájmu demokracie, Československa.

S. Ströbinger

V Česku nechci bydlet

Představme si tu hypotetickou situaci, že by ze svého hrobu mohl vstát Milan Rastislav Štefánik a dozvěděl by se, že je Čecho-Slovák, a jeho stát se jmenuje Česko-Slovensko. Dtto legionáři, kteří s ním ten stát doslova vybojovali, ti, kteří za jeho obnovení umírali na Sommě, padali z anglického nebe, pražili se v pouštích Afriky a mrzli na ruských pláních a leckde jinde.

Pomlčka v názvu této země nevyvolává *nic jiného než asociaci* ponížení, hanby a zneuctění Mnichovem a následných dnů, kdy nejen existence země nebyla jistá, ale o jistotě svého bytí nemohli vůbec uvažovat ani její obyvatelé.

Státy trvají a přetrvávají těmi myšlenkami, které jim daly vzniknout, vyjádřil se kdysi T.G.Masaryk. Tyto myšlenky daly vzniknout Československu, nikoli Česko-Slovensku, a vůbec už ne ČSFR. Nesmysl nejen lingvistický, ale i geografický. Musíme-li mít tedy za to, že myšlenka Masarykova a Štefánikova se přežila a současnost si žádá myšlenek nových, i když mi nepřipadá, že bychom měli postav velikosti Masaryka a Štefánika, máme-li mít za to, že čas si žádá myšlenek nových, nemyslím si, že pomlčka sama o sobě může věc vyspravit. Má-li být myšlenka na *společný* stát a *společný* úděl v tomto státě opuštěna, *nehrajme si na rozluku*, ale dopřejme si konečně pohodlí rozvodu od stolu i lože. Švédové a Norové musili se takto kdysi rozhodnout, není důvodu, proč by tak neměli učinit za sebe samé i Slováci, ovšem *všichni Slováci v celonárodním referendu*, tak jak to druhdy všichni Norové učinili. Dosavadní legislativní sbory totiž, řekl bych, nemají k podobným rozhodnutím právo danné faktem legality svého zvolení. Pokud většina, *neotřesitelná většina Slováků*, chce žít ve své a jen své zemi, rozdělíme se o to, co jsme si ku společnému stolu a loži přinesli, a spokojeně se odebereme za svými už nespolečnými zájmy. Bude to rozhodně lepší než vytvářet ošklivé lingvistické nesmysly, případně si lámat hlavu zákonnými úpravami o předepsané délce pomlčky. Ušetří nám to zřejmě i spousty zlé krve.

Konec konců, země koruny české mají svou tisíciletou historii, a takový rozvod taky ušetří i trapné kompromisy státního znaku, jakož i spoustu nespravedlivých obvinění, že Češi někomu šlapou na kuří oko. Nemohou-li spolu dva lidé žít, rozvedou se, anebo spolu žijí bez pomlček. Přesně tak tomu je, přátelé, i s národy.

Jan Beneš

Czechoslovakia's velveteen revolution

July 15, 1991

fraying at the edges

BY ALISON WEARING
Prague

IN script form, Czechoslovakia's political yearlings seem to offer a refreshing, if not fanciful, alternative to Western-style democracy. The country boasts an idolized playwright president and a more diverse cast of parliament members than Ottawa has ever known. Closer scrutiny, however, reveals flaws in Czechoslovakia's political fabric and a slightly pernicious plot within the text of its thespian democracy.

The Czechoslovak federal parliament is certainly unique in its array of professionals — teachers, musicians, factory managers — learning to dance with a political top hat. Aside from a glaring paucity of women, it may be one of the more successful attempts at representative democracy anywhere. Less than two years after the "velvet revolution," however, the euphoria over access to political power has begun to fade in the vapid reality of life in the limelight.

Vaclav Havel, for one, is noticeably haggard in his second year as president. It is thought that he will continue to act as the nations' "spiritual advisor" — essentially what his role has become — only until Czechoslovak democracy gets out of diapers.

Wading through laws five days a week (last year the parliament passed more than 100) is not the way many of these novel political representatives envision spending much more of their lives.

Rock star turned MP Michael Kocab, assigned the task of organizing the withdrawal of Soviet troops from the country, has sworn his political career will end the day the job is done. After that, he says, it's back to music and a normal life — a sentiment echoed by many other non-traditional politicians.

So who does that leave clicking their heels on the parliamentary stage? Obviously those who enjoy wallowing in the legalistic mire, as well as those getting a feel for the entrepreneurial tango (strutting from East to West with a partner), and relishing their new-found influence as political leaders. And, of course, the die-hard Communists, unable to conceive of relinquishing power.

Lawyers, businessmen and power-mongers. So much for representative democracy.

The same shallow sophistry that dismisses feminism as egalitarian and therefore Communist concludes that capitalism is tantamount to democracy, and hence a precursor to freedom. So free-market economic reforms are supposed to bring liberation. Models of economic success stand as prototypes of democratic freedom.

THE logic cannot be taken all that seriously, however, for this is the same popular school of thought that talks of erecting a statue of Ronald Reagan as the liberator of Eastern Europe.

For economic metamorphosis to bring about liberation, it must procure choice. Unfortunately, this is something that Western creditors offer recipient countries precious little of, with regard to the pace and direction of their programs of austerity.

As Economic Minister Vaclav Klaus and his committee members dash off to advisory sessions with top Western economists and lending institutions, Prague shows the signs of a Western onslaught.

Billboards preach lessons in prosperity. Streets are littered with pornography and seethe with slick opportunists. Shops brim with imported extravagance.

The common language of the changes is English, as language and business schools called Education for Democracy and Freedom Learning Centre attest. Mini-U.S. flags are used to sell anything from hamburgers to ski hats. Newspapers with such names as "Profit" and "Sexpress" are stacked beside "Thanks Boys" calendars (each month depicts a different U.S. military vehicle on Czechoslovak soil in 1945).

In this city at least, East has definitely met West.

Cynicism and criticism are strictly reserved for the old guard. Acceptance of the burgeoning consumerism — indeed reverence for it — is virtually unconditional. So is the deifying of political figures: a shop on Wenceslas Square displays a triple photograph that changes image as you move from left to right: George Bush to Vaclav Havel to Pope John Paul II.

To venerate and mimic countries still juggling with their own versions of democracy (and letting more than a few balls — social justice, political efficacy, coherent domestic policy — tumble to the floor) is to trundle blindly toward their baleful pitfalls.

The velvet revolution was brilliantly romantic in its slaying of totalitarian oppression by dissident heroes. But it is no longer a revolution, and the aftermath is anything but romantic. Imported ideas and mercenary values promise success on the world stage — but whether foreign directors are only ushering in different forms of control remains to be seen.

What began as a soliloquy on living in truth may well close as a parody of freedom.

Globe and Mail

Alison Wearing is a Canadian writer who spent several months as a teacher and adviser with the Czechoslovak federal parliament.

NÁZOR AMERICKÝCH KRAJANŮ

Americký krajanský list Československý týdeník rozvinul na svých stránkách diskusi o možnosti získání dvojího občanství a tím i volebního práva v ČSFR pro čs. krajany žijící trvale v Spojených státech. Je zajímavé, že většina ohlasů tuto myšlenku odmítá.

»Jsem sice stále čs. státním občanem, ale řada přátel mi řekla a napsala: nemluv do toho, už tady léta nežiješ a vůbec nevíš, oč jde. Musím přiznat, že v mnohém mají pravdu. O své budoucnosti mají právo rozhodovat jen ti, kteří v republice žijí, a ne ti, kdo se na ně dívají z bezpečí v cizině. Rady zvenčí nemusí být vždy jen dobré. Kromě toho, proti dvojí státní příslušnosti bojuje již léta OSN a celá řada států tuto možnost již zrušila. Bylo by nesmyslné, abychom my šli proti celosvětovému vývoji,« napsal například čtenář Jaroslav Gajda.

PŘÁNÍ LUŽICKÝCH SRBŮ

Část připravované československo-německé smlouvy, věnované kulturní spolupráci, má obsahovat pasáž o vzájemnosti Čechů, Slováků a Lužických Srbů, aby byla podpořena perspektiva existence nejmenšího slovanského národa. V deníku Serbske Nowiny se objevil názor, že by měla zahrnovat tři lužiskosrbské požadavky: Na výchovu a vzdělávání lužickosrbských studentů v budově bývalého Lužického semináře v Praze; na kooperaci jediného lužickosrbského nakladatelství v Budyšíně s nakladatelstvími v Československu.

DOPIS

OHLEDNĚ „slovenské specifiky" bych chtěla připomenout pár myšlenek M. R. Štefánika, otištěných 15. 11. 1917 v měsíčníku Slovenská mládež v Pittsburghu: „... Slováci s Čechmi sú jeden národ. To je dokázané vedecky, historicky a rečove. Medzi nami niet takého rozdielu, ako je medzi Prusmi a Bavormi, alebo inými nemeckými kmeňmi, alebo Taliansmi. My si rozumieme ... Teda nám treba hľadať spojenie, ktoré je prirodzené, s Moravou a Čechmi ... My sme jeden národ a neideme tvoriť žiadné nové Rakúsko-Uhorsko."

S. Turnovská, Praha 9

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 19:00*
zámoří,lodí ...	*$ 22:00*
zámoří,letecky ...	*$ 32:00*

Víte,že 17.8.91 byly u Janečků v Mississauga položeny základy k ustavení"KLUBU G"? Jde o skupinu čs.vychovatelek kanadských dětí v oblasti Toronta, kterým se naprosto nelíbí název "nány".. Bylo tedy rozhodnuto,že půjde o KLUB GUVERNANTEK,čili "KLUB G". Cílem klubu bude udržení vzájemného styku a a pomoc v případě potřeby. Tuto myšlenku uvítal také úřadující čs.gen.konzul z Montreálu, dr.Ladislav Nový, 3.sedící zleva. Je známo,že v oblasti Toronta je asi 100 dívek z ČSFR,které dostaly pracovní povolení na 1 rok. Pikniku se účastnil také dr. Martin Skála ze Sudbur. Shodou okolností na téže adrese byl v r.1966,t.j. před 25ti lety,založen z popudu býv.čs.ministra Václava Majera "Klub nových přistěhovalců českého a slovenského původu v Kanadě".

Jednou větou

K náhlému odchodu obětavého krajanského pracovníka Otty Daičara dodáváme: narodil se 13.listopadu 1910 v Mohelnici u Rovenska na Moravě a vystudoval obchodní akademii v Olomouci. Oženil se 25.4.1942 ve Frankfordu, Ont. Byl to baťovec každým coulem. Navíc byl členem ředitelské rady Masarykova ústavu a ve vedení Masarykových Rezidencí.--Paul L.Oster /Pavel Odstrčil/ dal čs.tisku k dispozici kopii dopisu Jana Masaryka z 25.11.45,kterou dostal od krajana Češky ve Winnipegu. Během návštěvy Brna jednal p.Oster s vedením dětského souboru "Vaconovjáci" ve věci jednoměsíčního turné po USA a Kanadě, pravděpodobně v listopadu t.r.--Tříměsíční předplatné revue REFLEX /12 čísel posílaných po 2/ stojí $34:80. Částku lze poslat na:ČSFReflex,1652 Mountbatten Pl.,Victoria,BC V8S 5J9. Doporučujeme.--2.8.tomu bylo 10 let,co v Torontě zemřel býv.gen.tajemník K-231 v r.1968,Jaroslav Brodský. --13.8.tomu bylo 15,co z našeho středu odešel Václav Peřina, nar.29.1.1895 v Srbcích u Poděbrad. Za 1.války byl italským legionářem a za I.republiky jako architekt navrhl a postavil celou řadu staveb,včetně sokoloven. Po únoru 48 svou firmu v Brně ztratil a odešel do exilu. Usadil se se svou paní v Torontě.--"M.Fronta" přinesla angl.inserát firmy v Torontě,která nabízí emigraci do Kanady,ale pro změnu nechce závdavek v dolarech.--20.7.tomu bylo 10 let, co v Montreálu zemřel ing.Pavel Rejhoň,vedoucí čs.sekce Radio Canada International. Jeho syn pracuje pro fed.ministerstvo zahraničí.--Lubor Zink odsoudil postavení Leninovy sochy v Harbourfront v Torontě a vyzval čtenáře "Sun-u", aby přispěli penězi na postavení "Column of Freedom" sousoší,které má stát na University Ave. Dary jsou odpočitatelné od daní a lze je poslat na:Column of Freedom in Trust,Suite 100-234, 2 Bloor St.West,Toronto,Ont. M4W 3E2. Tel.964-2598.--"Guvernantky" v pohybu:Karla Vystrčilová se vrací po jednoročním pobytu do Kroměříže,nově přijely:Míša Němcová z Třebíče,Alena Hradská z Frenštátu a Katka Tůmová z Jihlavy. Během září má to Pickeringu,Ont.přijet Lenka Nováková,rovněž z Jihlavy.--"Nár.Osvobození" se zmínilo o lékaři MUDr.F.Kochovi,který žil a zemřel v Torontě. Byl vězněn v 50.letech v Leopoldově a pomohl mnohým muklům.--MUDr.V.Neumann /Vancouver/byl po 23 letech znovu v Praze.--V Oakville,Ont. působí jako "guvernantka" Alena Hradská z Frenštátu p.Radhoštěm.--Pražské "Svob.Slovo"přineslo reportáž "Za krajany v Torontě" z pera K.Sedláčka.Informace čerpal od J.Trávníčka,V.Rollerové a dr.Z.Otruby. Autor se dobře najezdl v krajanské G+B restauraci v St. Catharines,Ont.--U příležitosti nového vydání knihy "Svědectví o puči" od Oty Hory z Ottawy v Praze,týž list měl článek o nekompromisním anti-kom. postoji poslance Oty Hory po 2.světové válce.--20.000 výtisků "Západu"/z Waterloo a Ottawy/ vyšlo v Praze.List se prosadil do prodejen PNS s obtížemi. Kdo by mohl pomoci s distrib.sítí v ČSFR,nechť píše na:Box 322,Waterloo, Ont. N2J 4A4.--Dr.K.Obrland poslal R. Pernickému,předsedovi Konfederace býv. pol.vězňů v ČSFR návrh,aby byl ustaven Fond pro dosud žijící potřebné býv.pol.vězně,příp.jejich rodiny a připojil plnou moc pro R.Pernického, aby převzal finanční odškodné po jeho bratrovi,npor.Z.Oberlandovi,který byl v 50.letech neoprávněně vězněn a zemřel 20.7.1988.--Vlivnou pozici u fy TONKA v Concord,Ont. má Karel Urban. --Managing Director Čs.-kanadské obchodní komory v Torontě hledá sekretářku/assistenku. Další informace: Lubomír Novotný,367-3432.--V Omnitrade na Brockhouse Rd.pracuje p.Chvosta.

18.8.1991,St.Catharines,Ont.:mistr pohostinského cechu, Petr Beneš st. tam v kruhu své rodiny oslavil své 75.narozeniny.. Narodil se ve Věchnově u Bystřice nad Pernštýnem;otec i děda byli hoteliéři. S paní Anuš operovali úspěšně Benes Inn v Torontě;mimochodem koncem února letošního roku slavili 45.výročí svadby. Dodatečně oslavenci blahopřejeme!

NAŠE ROVY

Rudolf Buštík se narodil 7.6. 1902 a zemřel v Torontě 25.7. 1991.Byl činný hlavně v Sokole.

1.8.měla v Torontě pohřeb Marie Roušalová,86.Pocházela z Kobylí u Čejče na Moravě.

DAICAR, Otto — Passed away in Czechoslovakia while on Bata business, on Sunday, August 4th, 1991, in his 81st year. Otto Daicar, beloved husband of Mary Daicar, and loving father of Eva and her husband Henry, and Zdena and her husband Bob. Dear grandfather of Zaky and Lisa. We will always remember him for his kindess, wisdom, humour and love. Mass of Christian Burial will be celebrated at St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Avenue (Bloor Street and Dufferin) on Monday at 11 a.m. followed by cremation. Arrangements by "Humphrey Funeral Home - A.W. Miles Chapel", 1403 Bayview Avenue.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO. ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 10-5;

kultura

Karel Čapek: *Byla to revoluce?*

Nechci upřít nic památnému říjnovému dnu roku 18; nemíním jej prohlásit za pouhou procházku po Václavském náměstí. Byl to převrat, jak stojí v knize psáno; konec staré monarchie a vznik nové republiky není žádná procházka a tento státní převrat byl onoho dne proveden se všemi náležitostmi. Byl to docela řádný a historický převrat; ale byla to také revoluce? Slovo revoluce má pro nás jiný odstín než slovo převrat. Převrat je politický; revoluce zasahá jaksi hlouběji do života. Převrat je změna režimu; revoluce je změna života, hodnot a vztahů. Převrat je nejpatrnější nahoře, u představitelů mocí; revoluci je nejvíce cítit v lidu. Byl převrat 28. října také revolucí? Byl, ale jen drobátko a jen přechodně.

Byly některé zevní známky, že lid neprožívá jenom převrat; bylo tu slabé a opojivé vanutí revoluční. Zničehonic si lidé začali říkat „občane"; najednou nebylo pánů. V tisíci drobných úkazech vypukla egalita a lidé prožívali tuto demokratickou rovnost s osvobozující radostí a důvěrou. V jedné malostranské uličce se večer dohodly všechny služtičky, že už nebudou říkat rukulíbám ani milostpaní, nýbrž jenom dobrý den, paní. Nikdo se neurazil, oslovil-li jej na ulici neznámý člověk, nikomu nevadily rozpaky dát se do hovoru s kýmkoliv; bylo to ve vzduchu, byla to atmosféra bratrství. Svobodu jsme cítili přímo fyzicky, nesli jsme jinak hlavu a jinak jsme si vyšlapovali; každému narostlo sebevědomí, o jakém se mu dosud ani nesnilo.

Bylo nám, jako bychom vstupovali do ráje, ve kterém všechno bude lepší a jakoby vykoupené. Nebyli bychom ani věřili, kdyby nám tehdy někdo řekl, že bude zase bída a že se na ni budeme bezmocně dívat. Zdálo se, že nastává věk spravedlnosti, že se nějak v sobě přeměnil sám společenský řád; svět, který byl šikanózní k poddaným, nebude už krutý k svobodným a rovným občanům. Samozřejmě se cítilo, že jsme povinni korunovat svou svobodu splněním starých snů; budovali jsme ve fantazii — ne ministerstva obchodu nebo železnic, nýbrž školy, kulturní ústavy, stánky vědy a umění. Dnes se můžeme ušklíbnout: bylo to naivní a pěkné. Ale podstatné je, že toho dne se instinktivně cítilo, že vstupujeme do nového světa, který, to se rozumí, bude o hony a hony pokročilejší a lidštější, než byl ten starý řád. Nejen nový režim, ale ve všem všudy nový svět a nový, mladý život: to se právě jmenuje revoluce. Byla tu, byla v nás, byla ve vzduchu, ležela před námi na dosah ruky. Zůstala jen náladou, byla prožita jen v citovém rozechvění; za dva tři dny se rozumný národ vrátil k denní práci a všedním starostem.

Mnozí řeknou: chvalabohu. Zbytečno přít se o minulost; co se stalo, to teď máme — časem se skoro zdá, že nás ta popřevratová střízlivost a praktičnost nevedla v každém ohledu na cesty daleko vedoucí. Ale kdykoliv vzpomínáme na onen památný říjnový den, měli bychom si připomenout i ten skromný a jenom naznačený kousek revolučnosti, který jsme v sobě tehdy nesli všichni, ať jsme dnes v kterémkoli táboře. Tehdy jsme všichni věřili v divy, které uděláme; byli jsme schopni obětavosti, velkodušnosti a velkorysosti, kterou bychom dnes těžko hledali ve svých politických aktech. Z jakýchsi příčin ta revolučnost tehdy nebyla realizována; přesto zůstává něčím v naší politické tradici: něčím, před čím se lze občas zastydět; něčím, čeho se lze občas ptát o radu. To, co se nestalo skutkem, neztrácí tím ještě platnost programu. V onom říjnovém dni zůstalo uzavřeno něco národní mladosti; bylo by jí třeba zvláště dnes.

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427

Z ČESKOSLOVENSKA

Pražský "Klub TGM" uspořádal úspěšné setkání, které řídil Vladimír Škutina; byl promítnut film V. Chytilové.--Nudistická pláž "Na Hrádku" /u Starých Ždánic/ přiláká za 1 den až 3.000 osob, hlavně z Pardubic.--POZEMSTAV tamtéž vydává "Nezávislý list Pernštejn", který rediguje B. Jasanský. List přinesl článek z Edmontonu "Kan. začátky Dominika Haška".--Kdo se chce stát členem "Společnosti pro zachování památky Ležáků", může psát na adresu: Dr. M. Vondráček, 539 57 Včelákov 81, ČSFR.--V Holešově se sešli moravští skauti /v čele s Jackem-J. Krumpholzem/, aby oslavili 80. výročí založení čs. skautingu a vzpomněli nedožitých 90. narozenin prof. R. Plajnera.--Ustavilo se několik firem, které za poplatek nabízejí údržbu hrobů v ČSFR, pro krajany v zámoří.--Členové "Společnosti přátel Viktora Dyka" na Mělnicku se 13.5. sešli u básníkova hrobu na Olšanech. Hybnou silou Společnosti je F. Čanda, Jelenice 6, 277 31 Mělník.--J.D. nám poslal zajímavou reportáž o "I. kongresu sluhů a služek ČSFR" v Praze.--List českých hasičů "Ohnivé Listy" v č. 7/91 uvítal v Praze prince Karla a Lady Di a přinesl článek u příležitosti 60. výročí smrti básníka V. Dyka na ostrůvku Lopud v Jugoslávii.--Neznámý pachatel natřel posmrtnou masku Jana Palacha na KU na béžovo. Jiný blázen chtěl natřít koně sv. Václava modrou barvou.--Ve Vsetíně byla obnovena Masarykova Dělnická Akademie; v čele stojí dr. L. Baletka.--Angl. firma Bohemian Ventures /Petr Meissner/ začala v Praze prodávat 200 titulů různých příruček, potřebných pro výuku angl. jazyka.-- Urna s popelem básníka Ivana Blatného /žil od r. 48 v Anglii/ byla uložena na Ústředním hřbitově v Brně. Pomníček zhotovil M. Husák.--Prahu navštívil Petr Franta, který působí jako architekt v Kanadě od r. 1977. Spolupracuje s ním arch. Michal Brix. Plánují projekty v ČSFR.--V Plzni-Hradišti poškodil neznámý pachatel bustu TGM na Památníku padlých.--Hlavní nádraží se stalo "vředem Prahy". Žijí tam desítky bezcílně bloumajících bezdomovců, Romů a flákačů a obtěžují cestující veřejnost.--Prof. Ivan Sviták se prý chce stát předsedou KSČ. Na Slovanském ostrově v Praze se 1.5. sešlo 8.000 příznivců strany a Sviták byl hlavním řečníkem.--G. Husák má být souzen za rozkaz pohraničníkům, aby stříleli na čs. občany, kteří se rozhodli opustit vlast.--Red. Jiřina Kadeřávková nám poslala tři ukázková čísla zajímavé revue "Lidé a země". Vodičkova 40, 112 29 Praha 1. Tel. 236-3069.

HOMELIFE

John Misek
Sales Representative
z Hluku na mor. Slovácku.

HomeLife/Peter Sukkau Realty Inc.
Realtor-Member

200 Welland Avenue
St. Catharines, Ont. L2R 2P3
Bus. 685-7316
Res. 562-5877

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

GRB's Restaurant
SOMETHING SPECIAL

T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300

George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod. dop.

Loni se mluvilo o tom, že Masarykova doplňovací škola byla založena v Church of All Nations" na Queen St. West v Torontě v roce 1940. Byla připomenuta jména Matúš Pavlík, Ján Strýček, Gustav Přístupa. Tento obrázek je nejspíš z roku 1952. Učitelem byl tehdy Mirek Přístupa, pozdější předseda Masarykova ústavu. Pokoušeli jsme se zjistit jména žáků, ale po tolika letech je to obtížné. Lilly Hubená, roz. Pavlíková, nám trochu pomohla, hlavně s třetí řadou stojících: jsou to zleva- Rudy Adlaf, Maňák, Jerry Brezík, Stella Staroboví, Věra Hellerová, neznámý, Věra Menšíková, Violet Kozáková, neznámý, Peprník a Martinovich. Sedící zleva: Maňáková, neznámá, Jana Štěpánková, neznámá, učitel Miro Přístupa, Marta Utínková, Peprníková a 2 neznámé. Přední klečící řada na tom je nejhůř: 2. zleva je Frank Lacka, 4. je asi Mary Gordonová a 7. je Miro Lacka. Kdo nám pomůže jména doplnit?

O LETCÍCH

J.P.nám slíbil foto Burešovy posádky /311 Sq./ s Janem Masarykem v New Yorku v r. 1943. Má také zajímavý materiál o odboji ve Slezsku za 2.války a o činnosti"Obrany národa" na přechodech do Polska v r.1939.--V Praze žijící plk.Fr.Weber rád vzpomíná na předválečnou službu u 4.let.pluku v Pardubicích. Velel mu mjr.A.Hess;letce 46.velel kpt.R.Orel, 47. škpt.Miloš Hájek a 48.kpt.Jar.Bílek. V Anglii od února 1941 velel 310.stíhací peruti.--Č.15 "L+K" mělo výborný článek o V.Šiklovi.--Také vojenské letiště v Žatci mělo nedávno "Den otevřených dveří".--Gen.V.Nedvěd /Austrálie/ letí do Prahy 17.8. a vrací se 17.9.--G.Šlechtová,vdova po Vladimírovi /311.Sq./ nám poslala pohled z Washingtonu.--Akrobat Jaroslav Taudy sloužil za války u nočních stíhačů 68.angl.Sq.RAF. Žije v Praze.--Josef Stehlík zemřel ve Slavičíně u Zlína právě v den,kdy mu gen.Tomeček z prezidentské kanceláře vezl Řád M.R.Štefánika. Měl vojenský pohřeb se všemi poctami. Květinové dary byly po státní hymně položeny na tamním hřbitově na hrob 28 amerických letců, kteří byli sestřeleni v srpnu 1944. Zajímavý článek o plk.Stehlíkovi přineslo "Nové slovo".--Rozhlas "Praha"vysílá "Hovory o vojně"každý pátek ve 20:15 hod.--L.Klímek z Plzně uspořádal za 25 let celkem 24 výstavy o čs.letcích 2.války-přes nepřízeň kom.režimu.--Velký úspěch měla v Plzni výstava"Přišli ze západu".Byla tam vitrína s památkami na Karla Bečváře,DFC,které zapůjčila jeho sestra,paní M.Bečvářová-Otcová.--T.Polák z Frenštátu p.Radhoštěm nám dal k dispozici zajímavou studii "Potomci Čechů a Slováků v letectvu ESN a USMC". Práce svědčí o poctivém studiu amerických archívů.--Paní Marie Hodková /USA/ nám sdělila,že 17.7.zemřel v Praze známý letecký konstruktér ing.Stanislav Kříž. Podílel se s továrníkem V.Hodkem na konstrukci dvoutrupového čs.letounu HK-101.--"Rozlet" měl článek "Kapucín 311.peruti". P.František Pouchlý pocházel z Hodonína a v 50. letech byl dlouho vězněn.--Do Ruzyně,Kbel a Vodochod si zaletěl z Anglie p.Robert Lamplough s Mustangem značky N51RR ve zbarvení 336.stíhací perutě 4.stíhací skupiny 8.americké let.armády z 2.světové války. Mustangy "navštívily"Prahu naposled koncem války a nezůstala po nich ani jedna fungující lokomotiva. Říkali jsme jim "kotláři".--Miloš Sedlář sestavil pro"L+K" článek o gen.J.Hladovi;jeho prvním letadlem byla Avie B-22. Po válce velel 2.letecké stíhací divizi v Č.Budějovicích.--Let.spisovatel Tomáš Pánek působil v Kralupech a tam také zemřel 15.ledna 1983. Některé jeho knihy:"Bílá jachta v oblacích", "Křídla mladých", "Letec Jenda", "Od ocelových pák k jasnému slunci", "V písni motorů". V r.1943 napsal pod pseudonymem Tom Pansen román "Pobřeží vreků". Pocházel z vesničky Příčina na Rakovnicku.--Vlad.Sobotka pocházel z Moravské Nové Vsi a padl nad Biskají 18.8.1942.--Okresní muzeum v Písku shání jakoukoliv informaci o Miroslavu Plecitém, který zahynul 21.1.1942 při náletu 311.Sq. na Brémy. Narodil se v Písku 12.5.1914.--Dr.Čestmír Sládek popsal v článku"Generál bez pláště" pohnutý život vynikajícího čs.letce,gen.Karla Mrázka,který žije v Jablonci n.Nisou. Proč ten titul? Když byl loni s ostatními rehabilitován a povýšen na generál-majora,dostal uniformu bez pláště. Proto se v generálském uniformě v zimě nemůže nikde ukázat..--V.Tikovský zjistil,že Josef František, známé eso Bitvy o Anglii, neodešel do Polska 20.5.39 /jak tvrdil např.dr.Šmoldas/,ale až 14.června v Šenově. Z Prahy do Ostravy jej dovezl autem přítel Úlehla.--V Bitvě o Anglii byli 3 letci z Nové Paky: Stanislav Fejfar,Otakar a Adolf Vrána. Všichni 3 byli jmenováni čestnými občany města.--V Brně se dožil "77" plk.let.Otmar Kučera. Do zahraničí odešel v prosinci 39 s Jaroslavem Dohnalem a Jaroslavem Kotáskem,který zahynul v r.44 jako člen paraskupiny SPELTER.--V Perth,Ont. žije býv.záp.letec Hanuš Semler.--L.Černanský našel zajímavá historická data o letišti v Přelouči;bylo zrušeno v r.1955.--V Renfrew má žít býv.pilot Vlad.Pavézka. Kdo ho znal?--Do generálských hodností byli povýšeni Šnajdr,Muzika a Nedvěd.--J.Bílek se sešel tváří v tvář s Oldřichem Kohlíčkem,býv.vrchním strážmistrem SNB a býv.velitelem TNP Mírov,který žije v důchodu v Brantfordu,Ont. Jmenovaný mu předal dopis pro redakci "Národního Osvobození" v Praze,v němž přiznal,že nese plnou zodpovědnost za to, co se v 50.letech na Mírově dělo; žádá o pochopení,ne o prominutí.--V Praze vyšla nová kniha F.Fajtla:"Létal jsem s třistatřináctkou",49 Kčs.--Soukromé nakladatelství Svět křídel přišlo s novým titulem od Ed.Doubka "Z deníku stíhače". Jsou to vzpomínky stíhače 310.Sq.Bohumíra Fiřta /Fürsta/ z Ledče n.Sázavou. V plné přípravě je "Bitva o Británii" of F.Fajtla a ještě letos by měla vyjít "Letecká služba"od M.A.Liškutína.--5.4.zemřel na infakrt Jiří Mucha,syn malíře Alfonse.

F/Lt. Bohuslav Kimlička,RAF No. 82553,pilot 310.Sq.,nar.19.9. 1915 Louny,zemřel 7.6.1991 Isle of Wight, Anglie.

F/Lt.Josef Stehlík,RAF No.7877 01m104693,pilot 312.Sq. a Zvolenský pluk,nar.26.3.1915 Pikarec,zemřel 30.5.1991 Slavičín.

Cesty do zajetí

Prvními československými letci, kteří padli do německého zajetí, byla osádka P/O Karla Trojáčka (Sgt. Arnošt Zábrž, P/O Zdeněk Procházka, Sgt. Karel Kunka, P/O Václav Kilián a Sgt. František Knotek) Wellingtonu IC L7788 (KX-E), patřící 311. československé stíhací perutí.

V noci z 23. na 24. září 1940 odstartovaly tři československé Wellingtony (W/Cdr. K. Tomana—Mareše, P/O B. Landy a P/O K. Trojáčka) ze své základny v East Wretham v hrabství Norfolk k bombardovacímu letu na Berlín.

Nad cílem byl Trojáčkův bombardér zasažen flakem do pravého křídla. Přesto však úspěšně splnil svůj úkol a vracel se zpátky do Anglie. Při zpáteční cestě začaly motory ztrácet otáčky a tak ubývala rychlost i výška. Stále však byla naděje na bezpečný návrat. Kdesi nad Nizozemím, poblíž Haagu, začal hořet pravý motor a odletěla vrtule. Oheň se sice podařilo uhasit, ale krátce na to se zastavil i druhý motor. Nezbývalo než nouzově přistát. V ranní mlze, v 04.30 hodin tedy Welington, řízený druhým pilotem Sgt. Arnoštem Zábržem, perfektně přistál „na břicho" poblíž obce Leidenscheden, a aniž o tom věděl, vzal s sebou při sestupu i dráty vysokého napětí a vršky stromů.

Zakrátko přiběhli k havarovanému stroji dva Holanďané, ale jakmile spatřili výsostné znaky RAF, ihned zase zmizeli.

Když radiotelegrafista Sgt. Karel Kunka vyskočil z letounu a uvědomil si zoufalou situaci, žádal osádku o pistoli.

„S námi je konec, dejte mi pistoli, já se zastřelím!"

Říkal to natolik vážně, že nikdo o jeho úmyslu nepochyboval.

„Podívej se, Karle, ještě máme možnost utéct. Na smrt máš vždycky dost času. A když, tak to nech Němcům," domlouval mu Karel Trojáček.

Na Kunkovi bylo však vidět značné rozrušení a tak Trojáček nařídil Zábržovi a Knotkovi, aby ho vzali a odvedli do blízkého lesa, kde by se posléze měli všichni sejít. S Kiliánem a Procházkou zničili Trojáček mapy i rozkazy a pak se urychleně snažili zničit letoun, aby nepadl do rukou Němců. Jejich snažení však vyšlo naprázdno, protože raketovou pistoli, kterou chtěli prostřelit nádrže, si vzal s sebou Kunka a zápalné bombičky, přes usilovné snažení letoun nezapálily. Znovu a znovu se o to pokoušeli, ale to už se z ranní mlhy ozvaly německé hlasy. Dali se na útěk.

Jakmile Němci dorazili k opuštěnému Wellingtonu, uspořádali na jeho osádku hon a později vypsali odměnu na její dopadení.

Karel Trojáček s Václavem Kiliánem a Zdeňkem Procházkou prchali na jih, do Francie, kde měli známé z nedávných dob, kdy sloužili ve francouzském letectvu. Po několikahodinovém putování se ukryli v lese a k dalšímu pochodu vyrazili až v noci. K večeru 25. září dorazili, hladoví a unavení, k zámku Duivenvoord, kde požádali o pomoc. Byli přijati zámeckým pánem, jakýmsi nizozemským baronem a jeho ženou. Baron však, zřejmě ze strachu o svůj život a majetek, uvědomil o svých hostech místní německou posádku. Zanedlouho vpadlo do pokoje pět ozbrojených mužů...

Zábržova skupina čekala na smluveném místě asi hodinu. Když nikdo nepřicházel, rozhodli se prchat na vlastní pěst. Také do Francie. Šli celý den. Večer zaklepali na okno jedné chalupy. Dostali najíst a dělnické obleky. Dál tmou pokračovali v cestě a k ránu se uložili ke spánku. Večer opět vyrazili. Došli ke staré opuštěné stodole u vesnice Wassenaar, kde se rozhodli přespat. Probuzení patřilo k nejhorším v jejich životě. Zřejmě na udání Holanďanů byla stodola obklíčená wassenaarskou policií. Karel Kunka, nesmířený s myšlenkou na zajetí, vytáhl raketovou pistoli, přiložil si ji k pravému spánku a stiskl spoušť. Stodolu osvítila prudká záře a radiotelegrafista Wellingtonu L7788 se svezl k zemi...

Pět polapených letců se zakrátko ocitlo na místním vojenském velitelství, a zatímco Karel Kunka umíral v nemocnici Zuidwal, měli jen chvilku času přemýšlet o svých vyhlídkách. Němci totiž záhy zjistili, s kým mají tu čest. A to bylo zlé.

„Vy lumpové, vy si myslíte, že vás vezmeme jako válečné zajatce, ale to se seredně mýlíte," spílal jim jeden z německých důstojníků.

„Vy nejste zajatci, vy jste čeští psi! Takový svinský národ! Oni si dovolují bojovat proti nám!"

Všech pět naložili do auta, odvezli je do kasáren v Haagu a odtud druhého dne do Amsterodamu, odkud pak pokračovali do průchozího zajateckého tábora Dulag Luft ve Frankfurtu nad Mohanem. Místo mezi ostatní zajatce je však dali do táborové věznice. Naštěstí to zahlédli britští zajatci a informovali o nich služebně nejstaršího britského důstojníka v táboře, W/Cdr. Daye. To zabránilo tomu, aby nezmizeli v německých věznicích beze stopy.

Nacisté totiž neměnili jednat s Čechoslováky podle dohody o zacházení s válečnými zajatci. Ihned na ně vydali zatykač a 28. září je odvezli do pověstné berlínské civilní věznice Moabit, kde měli čekat na válečný soud. Obžaloba je viní z velezrady, zemězrady, špionáže, dezerce a vyhnutí se pracovní povinnosti. Dost na to, aby dostali důkladný německý provaz. Z moci nacistické justice se dostal zadní střelec Sgt. František Knotek, kterého pro jeho slovenskou příslušnost propustili do zajateckého tábora Stalag Luft I v Barthu.

Zbylé čtyři letce převezli 2. listopadu do věznice Tegel, kde si pobyli několik měsíců. Přelíčení před říšským válečným soudem bylo stanoveno na 18. února 1941. Prostřednictvím mezinárodních organizací však zasáhla britská vláda a pohrozila přísnými odvetnými opatřeními. Nacisté přelíčení s „českými zrádci" odročili na „vítězný konec války".

Nicméně do zajateckých táborů byli naši letci z vězení propuštěni až v září 1941, po dvanácti měsících šikanování. Zase samozřejmě nejdříve do vězení, teprve za měsíc mezi ostatní zajatce. Sgt. A. Zabrže do tábora Stalag VIIIB v Lamsdorfu, zbylé tři do tábora Oflag XC v Lübecku. Ti pak prošli postupně dalšími tábory (Oflag VIA — Soest, Oflag VIB — Warburg, Oflag VIC — Osnabrück, Oflag VIIB — Eichstadt, Oflag IXA/Z — Rotenburg, Oflag IXA/H — Spangenberg). Na jaře roku 1943 se osádka Wellingtonu L7788 sešla v táboře Stalag Luft III v Saganu.

To jsme však poněkud předběhli děj, neboť mezitím padli do zajetí další letci 311. perutě.

Je třeba poznamenat, že přes to se několika československým letcům podařilo svou pravou národnost skrýt. V zajetí si změnil jméno stíhač Sgt. Bohumil Netopil. Nápad, jak na to, se mu zrodil v hlavě v době, kdy následkem svých zranění po sestřelení nemohl mluvit. V Anglii mu angličtí přátelé zkracovali příjmení na Net. Poslal proto ze zajetí na svou poslední základnu v Anglii dopis, podepsaný jménem J. B. Barnet. Z obsahu dopisu i z poslední slabiky falešného příjmení poznali jeho přátelé o koho jde a odepisovali mu na toto falešné jméno. Němci lest neprohlédli. S/Ldr. Jiří Maňák měl štěstí, že ho ve Frankfurtu vyslýchal bývalý stíhač, invalida. Ačkoliv byl přesvědčen, že jde o Čechoslováka, napsal ze „stíhačské" solidarity Maňákovi do evidenční karty britskou národnost. P/O Josef Bryks a Otakar Černý si také změnili jména. Z prvního se stal Josef Ricks a z druhého Ota Cerney. V roce 1943 však Němci jejich pravou příslušnost vypátrali.

Po ukončení výslechů byli českoslovenští letci odesíláni do běžných zajateckých táborů (s výjimkou první sestřelené osádky Wellingtonu L 7788, kterou drželi v různých věznicích více než rok, než ji na zákrok britské vlády pod pohrůžkou přísných protiopatření umístili v zajateckých táborech).

Podle dostupných pramenů se podařilo zrekonstruovat seznam zajateckých táborů (viz tabulka), kde byli českoslovenští letci v zajetí. Kromě táborů se však také ocitali ve věznicích gestapa v Praze, Kyjově, Varšavě, Katovech, Berlíně, Liberci a Mannheimu a ve vojenských i civilních věznicích ve Wiesbadenu, Györu, Komárně a Berlíně. Protože někteří z letců při sestřelu utrpěli někdy i velmi vážná zranění (omrzliny, popáleniny, zlomeniny, střelné rány), léčili se před „odchodem" do táborů v nemocnicích ve Francii (Abbeville, Quiness, Amiens, St. Omer, Cherbourg), Nizozemí (Alkmaar, Amsterodam, Tilburg) a Německu (Obermansfeld, Kloster Haina, Meiningen, Münster, Hohenmark, Hohenstein).

O VOJÁCÍCH

Lubor Zink nám do vojenského archívu věnoval výtisk knížky "Ústřední svaz čs.studentstva v exilu za války 1940-45",103 strany, z pera B.Šulce. Redigovali ji V. Straka,R.Dobruský a L.Zink. Knížka obsahuje řadu zajímavých fotografií, včetně dr.ing.V.Palečka,který se za války stal předsedou Mezinárodního svazu studentstva a předsedou Světové organizace mládeže.--U Tobruku v r.1941 sloužil dr.Rudolf Tereba,který pocházel z Krásné nad Bečvou. V 50.letech dostal 15 let a pracoval v Jáchymově. Zemřel v Brně v říjnu 1977.--V Liberci se dožil"100" účastník bitvy u Zborova, František Branda. Přihlásil se stanici Svobodná Evropa po té,co tam slyšel reportáž o jiném 100.jubilantovi R.Háskovi v Torontě. --Josef Velfl z Příbrami popsal v článku "Američané na demarkační čáře" postup Američanů v záp.Čechách v dubnu a květnu 45.--Dostali jsme dopis,v kterém se účastník nedávného pochodu veteránů 2.války v Praze podivil nad tím,že se pochod skončil u sv.Václava. Naznačil,že by raději dal přednost položení květin u pomníku Jana Žižky. Každopádně bude cílevědomě pracovat k tomu,aby byl v Praze rehabilitován Hrob neznámého vojína.--V pražském tisku se objevilo jméno jednoho ze zakladatelů našich italských legií v I.světové válce, Jana Čapka. Padl v boji o kulometné hnízdo u obce Fossalty 17.6.18. Narodil se v Michli 17.6.1876.--Jindřich Marek napsal článek "Velitelství Josef",které bylo během pražského povstání součástí vojenské odbojové organizace gen.F.Slunečka. Na stanovišti "Velitelství Josef" v hydrologickém ústavu v Podbabě byli:pplk.gšt.B. Paleček,škpt.gšt.Václav Deyl a škpt.žen.ing.Leopold Ježek. Jim byli podřízeni pražští tramvajáci.--Vyšla kniha "Morava v boji proti fašismu". Dr.Z.Jelínkovi se líbí.--"Hospodář" v Texasu přinesl zajímavý článek "Zapomenutý generál z Hané". Jedná o gen. Karlu Husárkovi, který byl autorem knihy "Paměti generála Gajdy" /byl náčelníkem jeho štábu/. Gen.Husárek pocházel z obce Čechovic u Prostějova. Před válkou byl spolužákem de Gaulla na válečné škole v Paříži.--Mirek Kafno z Leamington Spa ztrávil příjemnou dovolenou se svou paní v Bays of Gower ve Walesu.--V ČSFR je 14 větších výcvikových prostorů o celkové rozloze 206.o12 hektarů. Z toho je 66% lesů. Postupně jsou tato území předávána do civilního využívání. Patří mezi ně i jedna z nejkrásnějších částí Šumavy - vojenský výcvikový prostor Dobrá Voda. Ředitelem státního podniku Vojenské lesy a statky je gen.-major Stanislav Bizoň.--Hledá se záp.tankista Josef Jaro. Také František Kužela z Brna-Žabovřesk. Hledá je J.Fikr ze Žďáru n.Sázavou.--Plk.J.Svatoň /t.č. času učitel angličtiny ve Žďáru n.Sázavou/ byl spolužákem Cyrila Musila v Novém Městě na Moravě. Musil je od 22.4.77 pochován na torontském Prospect Cemetery,1450 St. Clair Ave.W.,sekce 30, hrob č.1146. Před válkou byl Cyril Musil vynikajícím lyžařským přeborníkem. V Kanadě vlastnil menší keramický závod a pracoval v zimě jako průvodce lyžařů a jejich instruktor nedaleko Collingwood,Ont.--Také manžel Cilky Rozehnalové ze San Mateo,CA. byl v Agde a slíbil nám několik dokumentárních fotografií. Rodina žila dříve v Chicagu.--Zástupcem Reicina v Rusku byl jistý Josef Valeš,bohužel volyňský Čech a přítel V.Mohority.--Dr.Zdeněk Koňák odešel ze zdravotních důvodu z funkce šéfredaktora "Národního Osvobození". Neměl lehký život.--Mjr. Antonín Šída je posledním žijícím francouzským legionářem. Účastnil se nedávno recepce na francouzském velvyslanectví v Praze,u příležitosti návštěvy dvou vnuček generála Pellé, který velel čs.armádě v r.1919 během konfliktu s Maďarskem. Promluvil francouzský vojenský attaché,Col.Bernard Emond.--M.Patříčný-Žák popsal v článku "Anabaze "vladařů"" zkušenosti býv.tzv.vládního vojáků při repatriaci do vlasti v r.1945. Zmiňuje se,že s nimi se vraceli i Slováci,kteří jako dobrovolníci bojovali po boku Němců u Monte Cassina.--Máme foto gen.Oldřicha Španiela z r.1951,s bratry Otakarem a Františkem.--"Forum" přineslo vzpomínky Karla Setunského na sovětský GULAG. Dotyčný trpěl 5 let na Sibiři a dalších 12 let v čs.věznicích. Bez nejmenšího provinění.V článku "Čechoslováci v Gulagu" z pera Tamary Wagnerové jsou popsány také osudy Adolfa Kosa a plk.Bohumila Boreckého.--"Moravsko-slezský deník" měl článek"Od vojína ke generálovi",s podtitulkem "Strastiplná životní cesta ing.Bohuslava Máchy". Za války byl vězněn Gestapem a v 50.letech čs.komunisty. Žije v Ostravě-Nové Bělé, v domku,kde se narodil v květnu 1901. Oslavil tedy letos své 90.narozeniny.--J.Uherek je členem výboru SBS v Trutnově. Rád by navázal styk se Štefanem Fajnorem.--"Reflex" přinesl článek P.Radosty "Komunistická genocida" Obsahuje informace o popravených čs.důstojnících.--Přírůstek do voj. knihovny:"Pravda o Čechoslovácích" z pera arm.gen.N.Chodoroviče z r.1920.-- Vyšla kniha Viléma Sachra "Pod rozstříleným praporem",286 stran. Obsahuje mnoho zajímavých fotografií.--Ján Fekete vzpomněl v článku "Kukorelliho tragédia" na svého válečného přítele. Autor protestuje proti názoru některých, že všichni partyzáni byli zločinci.--Otto /"Odo"/ Waldstein zemřel 2.5.91 ve věku 92 let. Za I.války sloužil v rak.armádě jako poručík a v letech 1919-21 v čs.armádě jako rotmistr. Pak žil v Paříži,kde se v r.39 přihlásil do čs.jednotek. V Agde vedl polní poštu. V Anglii byl u vel.roty autopraporu. Po skončení války se usadil v Paříži,od 1948 do 1980 v Montreálu a od r.1980 v Beeton,Ont.--Na sjezdu v Praze byli z Kanady O.Mareček a Vojta Ďaum.-- Fabiš Katrňák navštívil Uherské Hradiště,kde jsou pohřbeni dva jeho bratři. Vrátil se mezitím na Floridu.--Hugo Mellion vydal další číslo oběžníku Sdružení čs.exulantů v sev.Anglii,kde je vždy místo pro zprávy býv.vojáků a letců. Hugovi obětaví pomocníci: F.Kaplan,B.Krátký,dr.J.Pressburger,manželé Hlavatých,J.Bárta a Allan Davie.--V.Vondrák z Prahy nám poslal k nahlédnutí povídku "Vzpomínky",kde se popisuje dobrodružný odchod dvou bratří z býv.Protektorátu do čs.zahraniční armády. Zajímavé,ale pro"KL" příliš dlouhé /rukopis má na 40 stran/.--M.Klanek hovořil s evangelickým pastorem Michalcem v Bratislavě v r.1947,ale od té doby o něm nic neví. Michalec byl za války u čs.jednotek v Anglii. Kdo o něm něco ví,prosíme,aby nám napsal.--Řád Bílého lva dostal býv.čs.konzul v Norsku Blochbauer,který žije ve Vancouver,BC.--P.T. nám sdělil,že v Haisově penzionu "Garden City" v Kahýře byli vítáni nejen důstojníci,ale i jiní naši /Klapálkovi kluci/.

Tato fotografie má na rubu datum 7.března 40 a větu "Spolulegionáři-des.Švorc." Je to v Marseille po vstupu do Fr. Cizinecké Legie? Není to náhodou budoucí parašutista Švarc? Kdo poradí?

Když v roce 1949 čs.komunisté odsoudili k smrti generála H.Píku, jeho rodná obec Štítina nedaleko Opavy proti rozsudku protestovala. Poprava tohoto čs.vlastence byla otřesnou justiční vraždou. Když letos na jeho rodném domku odhalili tuto pamětní desku, přijel i generálův syn. Řečníci zdůraznili, že generál Píka za 2.války v každé situaci zůstal věren vojenské cti.

HORKO NA BOJIŠTI

Ve dnech 5.až 7.července t.r. byl Hradec Králové ve znamení 125.výročí rozhodující bitvy prusko-rakouské války 1866 na Chlumu, během které padlo několik tisíc mladých mužů z Hradce a z Brna. Tato příležitost přilákala do města stovky zahraničních návštěvníků z celého světa,hlavně z Německa a Rakouska,ale také z USA a z Kanady. Vzpomínkových akcí na Chlumu se zúčastnilo přes 25 tisíc lidí. V sobotu 6.7.se program začal hned brzy ráno:

Kolem deváté hodiny ráno se seřadily jednotky v historických uniformách před pomníkem Deutschmeisterů v Rozběřicích, kde se se salvami a vojenskými poctami pokloníly památce mrtvých obětí. Poté tyto smíšené jednotky odpochodovaly k památníku Baterie mrtvých. Tam se v přehlídce ukázali tisícům návštěvníků i dragouni na koních. V bílých kabátcích a modrých kalhotách se představili vojíni královéhradeckého 18. pěšího pluku Constantin, který v prusko rakouském konfliktu bojoval u Jičína a zúčastnil se bojů u Probluze. Za nimi pochodovali muži z Klubů vojenské historie z Trutnova, Josefova a Mladé Boleslavi. Jednotku pruské armády představovala skupina Čechů a Němců (Češi z Hradce Králové). Závěr tvořily uniformy z napoleonských válek, které měli na sobě členové historického klubu v Brně, Ostravě a Českých Budějovicích.

Po přehlídce byli uvítáni a představeni oficiální hosté — rakouský velvyslanec dr. Karl Peterlik, rakouský vojenský ataše Helmut Dörner, německý vojenský ataše Adolf Briegemann, ministr obrany ČSFR Luboš Dobrovský, zástupce ministerstva zahraničí ČSFR dr. Martin Klimpl, přednosta Okresního úřadu v Trutnově ing. Vlastimil Šubrt a další.

Jménem Konsorcia 1866, které vzpomínkové slavnosti připravilo, promluvil přednosta Okresního úřadu v Hradci Králové ing. Jiří Víček.

Vzpomněl, že v místech, na kterých se přítomní účastníci pietního aktu nacházejí, leží pod povrchem země ostatky několika desítek tisíc lidí z různých částí Evropy. V našich křesťanských zemích existuje přesvědčení, že padlým ve válkách se patří vzdát úctu, nezapomenout na ně ani v době současného horečného spěchu. Této vlastnosti a schopnosti se v civilizovaných státech říká pieta.

Následovaly projevy rakouského a německého vojenského atašé, v nichž byla oceněna především péče a snaha našich lidí zachovat na Chlumu památku padlým.

Pan ministr L. Dobrovský v krátké řeči polemizoval s příslovím, že čas všechno zhojí. „Myslím, že to není pravda. Čas sám je i k tak krutým událostem, jako byla tato bitva, zcela neutrální. Teprve čas, který je naplněn vůlí, která směřuje k zhojení ran, teprve takový čas vskutku něco zhojí a takový čas má svůj smysl."

Posledním řečníkem byl pan Bohumil Poláček za Komitét pro udržování památek války 1866. Apeloval, abychom se nedali zahanbit netečností k památkám, dali příklad dětem, aby se mohlo říci: Tady žijí slušní lidé.

Při polní mši svaté, kterou celebroval hradecký biskup mons. Karel Otčenášek, si přítomní připomněli smíření.

Horký letní den na Chlumu zakončila podívaná na rekonstrukci pruského útoku na rakouskou dělostřeleckou baterii.

"Východočeský večerník"

O PARAŠUTISTECH

Starosta městského úřadu Lázně Bohdaneč, ing. Jan Šebesta, naší redakci laskavě zapůjčil svědectví paní Marie Hrabové zachycující okolnosti kolem heydrichiády v r. 1942. Její manžel Adolf Hraba byl správcem rybničního hospodářství v Bohdanči a poskytl úkryt radistovi paraskupiny SILVER A J. Potůčkovi a jeho stanici "Libuše" po evakuaci z Ležáků. Hrabovi uvolnili jednu místnost ve svém naturálním bytě v tzv. biologické stanici. /Tato budova dosud stojí a p. starosta Šebesta ji letos ukázal G/C Hockeymu, který skupinu SILVER A na sklonku roku 1941 na čs. území vysadil./ Parašutistům pomáhal také bratr paní Hrabové, Antonín Hebký, který měl v pardubické pasáži pojišťovací kancelář a ukrýval Alfréda Bartoše, když nebydlel u Krupků. Adolf Hraba i Antonín Hebký byli Gestapem zatčeni a v r. 42 přišli o život. Paní Hrabová vypověděla, že nebyla popravena jen proto, že Krupkovi její podíl na pomoci parašutistům nevyzradili.--Obrázková dokumentární knížka Jaroslava Čvančary "Akce atentát", 126 stran, je rozebrána, ale je naděje, že vyjde znovu. Čistý výtěžek prodeje připadne na postavení památníku čs. parašutistům v Praze-Kobylisích.--Z textu, který nám zapůjčila paní A. Vašková z Medlešic u Pardubic, vyplývá, že čs. parašutisty skupiny SILVER A zásoboval masem řezník Bedřich Krása ze Stojic u H. Městce; udal ho Gestapu O. Bláha a řezník Krása byl Němci na Pankráci popraven, aniž se dopátrali jeho spojení s parašutisty. /O. Bláha byl po válce v Pardubicích popraven, protože zavinil smrt několika dalších lidí./--"MF" přinesla nedávno článek "Jak přicházela smrt-pro koho byly dělány fotografie mrtvých parašutistů?" Z článku vyplývá, že v r. 1945 se v Pečkově paláci /v centrále pražského Gestapa/ našel nevyvolaný film z r. 1942, z fotoaparátu ukrytého v zapalovači. Čs. ministerstvo vnitra pověřilo svého zaměstnance L. Sobotku, aby film vyvolal a dodal fotografie. Byly na nich záběry z akce u kostela v Resslově ulici 18.6.42. Je záhadou, kdo je autorem snímků. Snad Abwehr?--Group Captain Ron C. Hockey poslal do našeho archívu 31 fotografií, které vzal během svého putování po Čechách a Moravě v červnu t.r. /Vydavatel t.l. mu dělal po 9 dní šoféra, tlumočníka, ubytovatele a pod./.--Gen. ing. R. Krzák, tajemník Čs. svazu bojovníků za svobodu, naznačil, že k 50. výročí heydrichiády bude do Prahy oficielně pozván i kanadský autor a výkonný ředitel Kan. Institutu pro mezinárodní záležitosti, dr. D. Stafford. Nedávno mu vyšla kniha o angl. SOE za války.--Robert Matula nám věnoval 2 krásné fotografie z odhalení pamětní desky gen. A. Liškovi na Malé Skále u Liberce. Byl tam i kanadský vojenský attaché z Prahy, plk. James D. Hunter. Na barevných snímcích se pěkně vyjímá kanadská vlajka, kterou hrdě drží Vladimír Dufek z Toronta.--

Člen východní paraskupiny "Za svobodné Československo", Ján Babinec z NY, nám sdělil, že během poslední návštěvy v Praze byl plně rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka. Pochází z Podk. Rusi.--Pražský "REFLEX" otiskl článek "Přestřelka kolem atentátu". Jde o polemiku mezi autory Ivanovem a Andrejsem; článek skončil komentářem Vlad. Bystrova.--Tomáš Nohejl z čs. TV natočil 19.6. v Praze rozhovor s plk. Hockeym, který byl vysílán následující den. Tomáš dnes pracuje pro nový list "Metropolitan" a přejeme mu úspěch na novém působišti.--List "Rokycansko" přinesl článek "Břasy vzpomínaly": týká se setkání na počest J. Potůčka, radisty skupiny SILVER A. Projev měl gen. R. Krzák a mezi účastníky byl Karel Šeda a Václav Modrák.--Gen. Ant. Petrák napsal pro "Obranu lidu" zajímavý článek "Tragická smrt u jezera Morar". Zachvtil podrobně okolnosti tragické smrti parašutisty Josefa Strankmüllera v srpnu 1942. Autor se táže, zda Rokycany nějak uctí památku svého statečného rodáka.--Brzy se má začít s odstraňováním ocelové kostry čs. komunisty plánované budovy za lidickým muzeem. Ocel má být prodána v dražbě. Doufá se, že "obluda" bude odstraněna před 50. výročím vyhlazení Lidic.--Také brněnská "Rovnost" přinesla foto plk. Hockeyho a zdůraznila, že se v Brně sešel s parašutistou Zemkem, jediným žijícím ze sedmi mužů, které na sklonku r. 1941 na čs. území vysadil. G/C Hockey se v Brně sešel se skupinou historiků a místních novinářů.--Plk. Šolc objevil v Praze v materiálu "Libuše" text depeše dr. P. Drtiny-Pavla doc. Krajinovi.

Na tryznu v Resslově ulici 18. 6. přijel i letos člen paraskupiny WOLFRAM, Vladimír Řezníček. Je mu 72 let a žije v Kunčicích pod Ondřejníkem u Frýdku-Místku. O svých zážitcích za války by mohl napsat knihu..

Pamětní deska na domě v Sezemicích u Pardubic, kde žil velitel paraskupiny SILVER A, kpt. Alfréd Bartoš.

Na oběd parašutistů v Ústředním domě armády 18.6.91 se dostavil až z Kolombie Josef Kinzl, člen paraskupiny CHALK. Na obrázku je s paní Pernickou.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

V "Kanadských Listech" jsem se dočetl, že parašutista Antonín Facuna, člen OSS skupiny DAY, zemřel před několika lety na Slovensku, úplně zapomenut. Ku konci Slovenského povstání byl údajně zadržen sovětskými partyzány, hrozila mu poprava, ale podařilo se utéci do Čech.

Počátkem léta 1944 přišel na čs. vojenskou misi, pracující v býv. Čs. historickém institutu v Římě, kapitán americké armády Edward Baranski. Přivedl sebou mladého Slováka, který během ústupu 10. německé armády z Gustavovy Linie přeběhl od slovenské technické divize ke Spojencům. Čs. sekce OSS v Bari měla o něho zájem pro výsadkovou operaci na Maďarskem odtržených částí Slovenska a Podkarpatské Rusi. Baranski mě požádal, abych Facunu prověřil po stránce spolehlivosti a schopnosti. Věděl jsem, že kromě politicky nespolehlivých osob byli do technické divize /eufemistický výraz pro pracovní jednotku/ zařazováni cikáni, které Slovenský stát na rozdíl od Židů do nacistických likvidačních táborů neposílal. Facuna byl jeden z nich; dnes by mu říkali Róm. Při výslechu na mne udělal dojem čiperného a bystrého vojáka a podal jsem o něm příznivý posudek. Baranski si ho pak odvezl do Bari k zvláštnímu výcviku. Já jsem vše hlásil čs. ministerstvu národní obrany do Londýna a žádal o schválení. Z Londýna však nepřišla žádná odpověď. Zřejmě styk s americkou OSS byl již politicky ožehavý. Později jsem se dověděl, že Baranského skupina odletěla 7. října 44 v jednom ze šesti B-17 vyslaných do Báňské Bystrice. Zástupcem Baranského byl npor. americké armády Daniel Pavletič, v úloze radiotelegrafisty a šifranta. Thoms a Thomas Novák byli skupině přiděleni jako tlumočníci a průvodci. Jedno z těchto krycích jmen patřilo Facunovi. Pararoj DAY byl Němci u Zvolena zajat, odvlečen a zlikvidován. Jediný, kdo přežil byl Facuna, který se s velkou dávkou štěstí dostal zpět do Itálie. V Bari podal zprávu o tragickém konci svých kamarádů.

Po skončení války se Facuna objevil u nás ve Veroně a žádal o repatriaci. Dnes lituji, že jsem neměl příležitost vyslechnout jeho podrobné líčení o událostech na Slovensku. Ptal jsem se ho jen, jak to udělal, že se dostal ze Slovenska zpět do Itálie. Facúna vysvětlil, že si vždy opatřil nevyplněné formuláře několika osobních dokladů, pro které si z brambor vyřezal razítka. Když odjel s jedním repatriačním vlakem do Československa, myslel jsem, že o něm už víc neuslyším.

Avšak krátce po únorovém převratu r. 48 jsem dostal poštou moták z bratislavské věznice. Facuna si stěžoval, že byl zatčen a obviněn ze špionáže pro Ameriku a prosil, abych se za něho zaručil. Jak se ve vězení dověděl mou pražskou adresu, jsem nikdy nepochopil. Bylo mi ale jasné, že v době, kdy kamarádi ze západní armády mizeli jeden po druhém za mřížemi a kdy jsem sám zoufale pátral po útěkové cestě, by moje přímluva Facunovi namísto pomoci jen přitížila.

Facuna se pravděpodobně nedočkal rehabilitace. To nijak mu neubralo na zásluhách. Nechť je mu rodná země lehkou!

Zdeněk Kordina, bývalý velitel čs. vojenské mise v Itálii.

Z ČESKOSLOVENSKA

Tiskárna TOURPRINT,Chelčického 45,130 00 Praha 3,vydala "Skautskou praxi" od Velena Fanderlika. Mimo ČSFR lze knížku objednat za $4 na:PÓL-Verlag,Postfach 13 0931, 5600 Wuppertal 1,Germany.--Čestný předseda kanadského "Klubu přátel Žďáru, p.ředitel F.Mokrý,se už nemůže dočkat 3.října t.r.,kdy oslavné 100.narozeniny. Koncem července ho svou návštěvou potěšil dr.Fr.Klimeš z Toronta,předseda Klubu.--Český ministr průmyslu Jan Vrba jednal s angl.investory v čs.chemickém průmyslu.--Během "Slavnosti kladrubského koně" vyhrávaly v Kladrubech 3 kapely:kolínská,rakouská a slovenská. Hlavní atrakcí bylo 16ti-spřeží kladrubských běloušů.--Stavbu rodinných domů v sev.Moravě plánuje ing.A.Venclík,Poste Restante,Pošta č.34,708 00 Ostrava-Poruba. Na požádání zašle další data.--F.Hájek /Francouzská tř.31,307 06 Plzeň/ vede skautskou oblast a hlásí:registrováno je 820 skautů a vlčat,526 skautek a světlušek, 333 starších skautů a vedoucích. Devět středisek má celkem 70 oddílů a 52 letních stanových táborů mělo 1.363 dětí. --Z dopisu z Brna:"Ekonomická situace se zhoršila do té míry,že někteří lidé se změnili v bestie a vyhazovali psy z rozjetých aut,tak aby je následující auto přejelo. Noviny píší o opuštěných psech uvázaných u stromů. Při tom injekce stojí jen 20 Kčs."--V zámeckém parku v Třeboni se staví Dům pečovatelské služby i pro naše krajany v zámoří. Další informace má Pavel Kloud,který navštíví Kanadu v listopadu. --Brožura "Junák,středisko Příbor,1920-1990" má 54 stran zajímavého textu. Vyšla v Olomouci.--Také v Liberci mají problémy s Rómy.Šok: nejčtenějšími novinami v ČSFR jsou:"Mladá Fronta","Rudé právo" a "Práce". Na posledním místě je "Právo lidu".--Osm "podnikatelů" ze zahraničí je stíháno pro podvody.--Pohled Jinolických rybníků nám poslali chrudimští skauti s M.Soudkem v čele.--F.Kudělková z Humpolce hledá synovce A.Nebeského.--Vyšlo 1.číslo barevné revue"Svět Čechů a Slováků",28 stran. Šéfredaktorkou je Lucia Rozborová,Karmelitská 25,118 31 Praha 1.--V Kroměříži vyšla biografie"RN Dr.Rudolf Plajner",68 stran,z pera A.Vémoly.--R.Battěkem utvořená Asociace sociálních demokratů se už nyní připravuje na příští všeobecné volby v červnu 92.--Horákova soc.dem.strana zajistila konání kongresu IUSY /Mez.svaz socialistické mládeže/ v Seči 20.-22.září 91. Zatím se přihlásilo 250 delegátů z celého světa.--V Č.Budějovicích žije "král Šumavy"a býv. agent angl.zprav.služby,Jaroslav Kaska. Převedl stovky lidí v 50.letech. Padl do léčky KGB v Rakousku a poznal vězení v Moskvě,Praze,Leopoldově a Valdicích. Seděl 14 let.--Jan A.Krystek má úspěchy jako novinář a fotograf v Brně. Poslal nám zajímavý materiál o malíři J.Minaříkovi. --Ing.Jaromír Kudlík se osvědčil jako starosta Vsetína.--Návštěvníci z Izraele marně hledají hroby svých příbuzných ve Zvoleni;tamní židovský hřbitov byl v 70.letech zrušen.--V.Rohan odhalil v č.18"Reportéra" herce a zpěváka Rudolfa Cortésa jako agenta Gestapa,NKVD a StB;pův.se jmenoval Kreuzinger. Podrobnosti dobře znal JUDr.O. Maláč..--V lánském zámeckém parku měla být upravena přistávací plocha pro helikoptéry;V. Havel je zatím proti plánu.--"Lev na standartě hradní stráže má dosud nad hlavou hvězdu" nám napsal důchodce Jar.Herman. --Českobudějovický starosta dr. Mojmír Prokop je aktivním skautem.--Na přelomu let 44/45 NKVD odvlékla do SSSR na 30.000 občanů z vých.Slovenska,včetně žen. Nyní se pátrá po jejich osudech.--V Brně vzniklo Sdružení přátel Jaroslava Foglara. --"Skautské Zvesti"přinesly životopis RNDr.Ivana Jančeka, CSc,náčelníka slov.skautingu. --Býv.vedoucí Slušovic se přesunuli do Bratislavi;registrovali se pod firmou DAK MOVA.

NEVÍTANÍ EMIGRANTI

KDYŽ JSEM POSLOUCHAL na F1 program „Emigranti se vracejí", byl jsem dojat osudem Karla Kasala s rodinou. Jeho otec byl během druhé světové války jako stíhač v RAFu vyznamenán pěti válečnými kříži. Matka Helena Bušová hrála ve 30 českých filmech. On sám se narodil v Anglii, později emigroval i s rodiči do Kanady a nyní se vrací domů. Už to, že mluví bezvadnou češtinou a že jej rodiče naučili milovat svou vlast, je důkazem toho, jaké měl skvělé rodiče.

Uprchlíci, kteří se usadili v USA nebo v jiných státech a přijali jejich občanství, si nemohou koupit ani byt, ani dům, aby měli po návratu kde bydlet s rodinou.

Podle různých odhadů je ve světě asi 250 000 uprchlíků. Kdyby se vrátila jen jedna pětina, znamenalo by to ohromný hospodářský přínos pro ČSFR. Tito lidé by přivezli „know-how", za které teď platíme ve tvrdé měně. Otázka bytu? Kdyby si každý z emigrantů nechal postavit domek, nebyl by žádný bytový problém pro uprchlíky a na čas by byla vyřešena i krize ve stavebnictví.

"Svornost" Ervín NEJDL, Břeclav

Mladší dcera obormího žehušické obory, Věra Ziegrossrová, se po maturitě rozhodla,že se po jeden rok bude v Kanadě učit anglicky. Dostala místo od září v Britské Kolumbii jako vychovatelka kanadských dětí. Bude to pro ni jistě zajímavá zkušenost..

Recepce u hradeckého primátora, 5.července 1991: byla tam i tato zajímavá žena.. Je to Georgina Wymanová,roz.Steinská z Toronta, která se zdarem zastupuje zájmy firmy Baťa v ČSFR. Zatímco jiní se snažili soustředit na 125.výročí bitvy u Chlumu /sev.od Hradce/, Georgina mluvila s příslušnými činiteli z celých východních Čech o botách.

Jedna z posledních fotografií známého chovatele a pracovníka jezdeckého sportu, MVDr.Prokopa Večeři /13.9.1908 - 1o.8.1985/. Od mládí pracoval v Kladrubech n.Labem a později v Hostouni. Jím trénovaná klisna LYCAON málem vyhrála Velkou pardubickou.. V r.1952 byl pověřen přestěhováním hostounského hřebčína do Albertovce,který vybudoval a kde působil do r.1970. Jako důchodce začal budovat chov koní na statku brněnské Vysoké školy veterinární. Patřil mezi největší osobnosti našeho chovu koní. /Návštěva vydavatele t.l. jeho býv.rezidence v Kylešovicích u Opavy v červnu patřila mezi nejzajímavější zážitky celé návštěvy ČSFR./

"Pra-skaut" prof.dr.ing.Milota Fanderlik,bratr Velena,oslavil v Hradci dne 12.7. už své 86.narozeniny, ale nezahálí: vede lesní školu v Jiráskově oblasti a tím se stará o východu tak potřebných vedoucích skautských oddílů. Když mu bylo "85",dostal nejvyšší vyznamenání Českého Junáka:Řád čestné lilie v trojlístku-zlatý stupeň,se symbolickým číslem 1.

Dne 15.června t.r. se v Pardubicích /po 5Oti letech/ sešla kvarta místního reálného gymnázia. Z původních 46ti studentů jich přišlo 21; většinou nebyly adresy. Sedící zleva: Zdeňka Mlejnková /roz.Řebíčková/, Věra Potěšilová /roz.Muc-ková/, Jarmila Bellovičová/roz.Vopršalová/,Mirko Janeček, Ema Němcová/roz.Řepová/, Věra Jelínková/roz.Nečásková/ a Marie Chovancová /roz.Urbanová/. Stojící zleva:ing.M.Slavík, MUDr.L.Trubač,ing.K.Crkal,red.R.Hendrych,ing.R.Šťovíček,ing. V.Samek,J.Stejskal,red.Ivan Ladýř,ing.V.Hutla,A.Nekvapil,V. Vosáhlo,J.Holický,J.Papák a Vladimír Golán,organizátor sjezdu.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Hrabě Otto J.Waldstein, krajan žijící se svou paní ve Wuppertalu v Německu, se znal dobře s Jiřím Loewym, redaktorem "Práva Lidu"v zahraničí.--Do 29.8. vystavuje v Palfyho paláci v Praze Mistr Jaro Hilbert z Francie.--Objevili jsme Jana Komendu;žije v NSW v Austrálii.--Pražské kvarteto nadchlo krajany na N.Zélandě a v Austrálii. Před kvartetem hrál varhanní virtuos prof. Eben.--Cookie /Karel Kukal/ vedl skautský tábor "Válenda" ve Švýcarsku a účastníci poslali naší redakci pěknou "obálku prvního dne".--Býv.vydavatel "Severských Listů",red.Jan Stránský,který žije ve Španělsku,hodlá v ČSFR před 30.9. uplatňovat nárok na konfiskovaný majetek. Poslal nám pražskou adresu.--Fryšovi z Austrálie byli v ČSFR a ve Švýcarsku.--Býv.čs.hokejista Milan Matouš,78, dostal čestný doktorát KU a zajímá se o místo čestného konzula v Itálii.--V Německu žije pravnučka J.A.Komenského,pí Ingeborg Jäschková-Komenská.--Květa Pultrová,roz.Fabiánová z Černilova u Hr.Králové,hledá svého bratra ing.Z.Fabiána; v 50.letech žil v Holandsku.--I.Vysoká z Mohuče by ráda našla svého strýce V.Grünera;poslední adresa byla ve Francii.--Prof.A.Karlovský odhalil v článku "Milice pochoduje",že první ozbrojenou dělnickou milicí v ulicích Prahy v únoru 48 byli zaměstnanci Plynáren v Michli; později toho litovali.--Krajan Jaroslav Trombík z N.Zélandu byl rehabilitován v Brně na doktora veterinární medicíny.--Pavel Tigrid žije někdy v Paříži a jindy v Praze,kde zastává funkci poradce prez.Havla.Promluvil několikrát v čs.televizi.--Míra B.Vaňková,která v Itálii po řadu let obětavě pracovala pro Am.Fond pro čs.uprchlíky, zrušila svou římskou kancelář.--Kat.misie v Paříži má asi 100 věřících,ale ztratila dp.Jiřího Koláře,který se vrátil do ČSFR.--Joseph Vedlich z Anglie sonduje v Hradci Králové půdu pro firmu Price Waterhouse.--Jednatel Čs.klubu v Adelaide v Austrálii, se po rehabilitaci stal doktorem práv na KU v Praze.--Podk.Rusínka Olga Konow má firmu v Norsku,obchoduje s Anglií a bydlí v Monaku. Její manžel Magnus byl slavným norským architektem,který postavil pražské hotely Flora a Alcron.--Firma Kingscourt Express /tel.o81 769 9229/ nabízí našim krajanům v Anglii zpát.autobusovou jízdenku do Prahy za 83:50 liber.--Něm.list "Die Welt" přinesl článek o Podkarp.Rusi/vyplývá z něho,že přivtělení k Sov.svazu v r.1945 bylo násilné a tudíž neplatné/.--JUDr.Jaroslav Anděl a Evžen Hoffmann protestovali jménem Svět.sdružení býv.čs.pol.vězňů v exilu proti dnešnímu čs.zákonu o mimosoudní rehabilitaci;protest šel čs.politikům a gen.tajemníkovi Evropské rady ve Strasburku.--B.Kubešová sleduje ze Švýcar pražskou divadelní scénu. K novinkám patří dramatizace "Pekaře Jana Marhoula",nastudovaná ke 100.výročí narození Vl.Vančury.--Švehlákovi z Adelaide byli v Telči.-- V revue "Pól" /Postfach 130931,5600 Wuppertal 1,Germany/ začal vycházet seriál"10 křížů" z pera kom.vězně 50.let Karla Kukala z Curychu.--Občané holandského města Haarlemu poslali do Světlé nad Sázavou,kde starostuje býv.dirigent Jožka Staněk, moderně vybavenou sanitku,hasičské auto, poslední model kompjútru IBM,nábytek do kanceláří na radnici. Mezi dalšími dary má být nábytek pro domov důchodců a moderní rentgen pro nemocnici.-- Dr.Karel Skalický redigoval v Římě znamenitou revue "Studie"; sdělil nám nyní,že po vyjití 6.čísla ročníku 1990,vydávání revue skončí.--V Anglii žijící býv.poslanec Václav Holub se podivuje,že dosud nebyl pohnán před soud býv.čs.ministr vnitra R.Barák,který žije v Brně; má prsty v únosu a vraždě B.Laušmana.--J.Loewy poskytl interview L.Reslerovi z "Českých novin".--Novým redaktorem švýcarského "Zpravodaje" je L.Křivánek,Allée des Chénes 1,1723 Marly,Switzerland.--Kmochovy pochody "Za sokolským praporem" lze objednat za US$5 /kazeta či deska/ či za US$8 /CD/ u:Čs.ústavu zahr.,Karmelitská 25.Praha.

NAŠI V USA

JUDr. a PhD.Jaroslav Polach z Oxon Hill,MD. byl překvapen naším článkem v min.čísle. V dopise nám sdělil,že v r. 1939 pomohl osobně přes prot.hranice do Polska slavnému letci-akrobatovi F.Novákovi.--Během sčítání lidu v r.1980 "doznalo" v USA přesně 1,150.108 osob,že jsou českého nebo slovenského původu.--"LIFE" přinesl foto našich krajanů v Berwyn,IL.v r.1934 před tamní radnicí;chybná data v podtitulku opravil Tony Cífka z Denver,CO.--Podle listu "Chicago Sun-Times" žádá p.Josef Kučera st. /vydavatel "Denního Hlasatele"/náhradu za majetek ztracený ve Strašnově v jižních Čechách.--Vedení Společnosti pro vědy a umění nám sdělilo,že příští kongres SVU bude v Praze v r.1992.--Chicagský "Hlas národa" přinel interview s kancléřem prez.Havla,knížetem Karlem Schwarzenbergem.--L.Mikulík se zajímá o pozadí tzv.mnichovské dohody o ČSR v r.1938.--Dr.V.Dostál z NY se jménem Republikánské strany v exilu distancoval od dr.Sládka,který ve staré vlasti založil "Sdružení pro republiku-Republikánskou stranu Československa".--Známý americký autor a dramatik Thomas Bell /1903-1961/ se původně jmenoval Belejčak a jeho otec pocházel z Vyšního Tvarožce u Prešova. Rodina byla rusínského původu.--Am.právní firma AXIS nabízí formou inzerátů práci v USA pro lékaře,ošetřovatelky a pod. Zatím se přihlásilo 125 zájemců,většinou čerstvých absolventů lék.fakult v Praze a v Hradci.--"Lid.noviny" měly článek "Pocity pionýra". Pojednává o poúnorovém exulantovi Lad.Celechovském,který po Austrálii zkusil USA a tam uspěl. Chce teď pomoci při ekonomickém obrození ČSFR.--F.Polk,známý advokát-lidumil v Clevelandu oslavil "80".--Po ztrátě Dvořákova domu hrozí nebezpečí,že bude ztracena i Bohemian Hall na 73.ulici. Po té,co zmizela pamětní deska z r.1896,budova je nyní zabedněna. Článek v "LN" 29.7.tvrdí,že mužem v zákulisí byl Jiří Horák,dnešní šéf Čs.soc.demokracie v Praze.--Výroční Valná hromada SVU bude 21.9.91 v Chicagu.--Klátilovy "Paměti" mají vyjít v Praze. Jeho vdova Milada žije v NY.--L.Bittman si změnil jméno na Lawrence Martin a žije v okolí Bostonu.--Firma NEW CANNAN,Inc.,251 Riverside Ave.,Suite 77,Westport, CT 06880,USA hledá distributory a partnery v ČSFR.--Jan Kuncíř /S.Paris,Maine/ se ozval z Prahy.--Po 41 letech byl v Bratislavě znovu otevřen americký konzulát. Byl u toho i am. senátor C.Pell, který na konzulátu sloužil do r.1950.--Během loňské celosvětové konference o česneku ve Washingtonu,DC,bylo prosloveno 17 přednášek; z toho 8 se týkalo působení česneku proti vzniku rakoviny. Další informace poskytne M.Hrabák,Wallstr.54,7890 Waldshut-Tiengen 1,Germany. Tel.0049/7751-4664. Distribuje Konvičkův česnek DOMINANT.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma
George (Jiří) Daneš
Family Trust
Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

VZPOMÍNÁME

SEDLÁK MIRKO

** 15.4.1913, Vídeň*
† 23.1.1981, Marietta, Georgia, USA

MIRKO SEDLÁK BYL OD SVÉHO mládí příslušníkem soc.demokratické mládeže a odborovým pracovníkem. Až do začátku 2.světové války byl tajemníkem odborového hnutí soc.demokracie. Okupaci ztrávil v nacistickém koncentračním táboře. Po osvobození 1945 se stal poslancem Prozatímního Národního Shromáždění a v parlamentních volbách 26.5.1946 zvolen poslancem za čs.stranu sociálně demokratickou. Stal se v Československu známým jako statečný odpůrce komunistických snah o totalitu. Po puči, v r.1948 se mu podařilo odejít na Západ, ale bez rodiny. Usadil se napřed ve Velké Británii a později v USA. Žil v New Yorku a v Kalifornii. V roce 1950-1951 přednášel v krajanských střediscích ve Spojených státech ve prospěch americké akce, zvané Crusade for Freedom (Tažení za svobodu). která organizovala sbírku ve prospěch Výboru pro Svobodnou Evropu v New Yorku, který z těchto prostředků vybudoval rozhlasovou stanici "Svobodná Evropa" a prováděl řadu dalších akcí, na podporu národů střední Evropy, porobených Sovětským svazem. V roce 1960 se stal, společně s býv.poslancem čs.Národního shromáždění Františkem Klátilem námořníkem - na americké nemocniční lodi "HOPE" ("Naděje"), vybavené lékaři a celou nemocnicí, která se plavila zejména do méně vyvinutých oblastí světa, nejen aby léčila nemocné, ale i školila tamní lékařské pracovníky. S touto lodí objel Marko Sedlák svět osmkrát. Pak zatoužil, aby měl zase pevnou půdu pod nohama a usadil se v Atlantě, ve státě Georgia. Zde se v r.1969 oženil se slečnou Glendolyn Dobieou a v srpnu 1971 se jim narodil syn Mark. Houževnatou prací se Mirko Sedlák dopracoval vedoucího místa v hotelu Atlanta American a posléze v hotelu Atlanta Cabana. Stal se předsedou odborové organizace "Guild National Banquet Managers". Přednášel a také zaučoval mladou generaci. Rok 1974 se stal M.Sedlákovi nešťastným. Náhle vážně onemocněl a lékaři zjistili. že byl postižen nemocí označenou jako "Guilliain Barré Syndrome" - ochmutí všech nervů, takže se nemohl pohnout. Sedlákova nemoc se nelepšila a nakonec zbytek života ztrávil v Garden Terrace Nursing Home v Douglasville.

J.Pejskar:"Poslední pocta".